

MARIANOVI MAJÍ STUDIO KLÍČ DOMA

Hudební salon je připraven přivítat hosty.

Pavla Marianová a její muž i kapelník Jaroslav jsou srdcem renesančně-folkové skupiny KLÍČ. Před lety si koupili dvougenerační byt na východním okraji Prahy – téměř na venkově. Ale s tím, že se do něj vejde i nahrávací studio, původně vůbec nepočítali.

Brzy po nastěhování se sice pustili do velké rekonstrukce, nenechali téměř panel na panelu – a když byli zhruba v polovině prací, svoje plány na nový útulný byt poněkud pozměnili a rozhodli

se, že budou bydlet ve studiu. A povedlo se! Takový obyčejný pokoj jinde nenajdete! Jaroslav je původně stavební inženýr a navíc je nejen na sebe náročný puntičkář, byt se proměňoval sice pomalu, ale nej-

pečlivěji, jak to jen šlo. Od naprosto přesného vyrovnání podlah a částečné změny dispozice bytu až po dokonalé využití každého místa (např. i stoupačky v kuchyni jsou zamaskovány úzkou knihovnou).

Hlavním vybavením obýváku je špičkově zařízené pracoviště zvukového mistra (tedy Jaroslava), ale nechybí ani tradiční sedací kout.

Podoba panelové pohody.

► ► ► ZEDNÍK I ARCHITEKT OD DĚTSTVÍ

„Mě už jako kluka bavilo rýsovat a lepit modely různých staveb. Dokonce i moji rodiče postavili náš domek v Horšovském Týně podle toho, jak jsem ho tenkrát jako žák šesté třídy navrhl, včetně přesných výkresů půdorysů – a architekt to pak po mně vlastně jenom překreslil. Dodnes si vybavuji, jak táta nadával, kolik peněz si pan architekt vzal za to, že moje plány obtáhl tuší na pauzák...“

Ten dům jsme dostavěli, když jsem byl v deváté třídě – a já byl vlastně zároveň s tím i tzv. vyučeným zedníkem, protože můj strýc zedník mě za ty tři roky naučil všechno, co stavba rodinného domu obnáší – od betonování a zdění po omítání a štukování. Od patnácti let jsem si pak – už jako student průmyslovky – chodil slušně přivydělávat s partou fasádníků. To byla tehdy nejlépe placená zednická práce,“ usmívá se při vzpomínce na své stavařské začátky Jaroslav.

A hned dodává, že přeměny na profesionálního hudebníka nelituje, protože dnes by ve svém původním oboru asi nevydržel. „Jak naše stavebnictví poslední roky sleduji, jsem rád, že u toho s mojí perfek-

cionista povahou už nejsem. Dnes mi to často připadá tak, že prvotním cílem mnoha stavebních firem je ošidit klienta.“

Začíná to už ve fázi projektu, kdy se hlavně vymýšlí, jak vše udělat co nejlevněji a nejrychleji – a tak ani není čas dořešit potřebné konstrukční detaily. Následně se hledá, jaké nejlevnější materiály použít tak, aby to klient nepoznal, a vše pak končí nekvalitní prací dělníků, kteří často ani nejsou vyučeni ve stavebním oboru. Pro příklady takové práce určitě nemusíme chodit daleko – stačí se zeptat téměř kohokoli, kdo v poslední době něco stavěl.“

NEPŘESTÁVAJÍCÍ KLÍČENÍ

Hudební skupina KLÍČ letos oslavuje sérii koncertů třicet let od založení kapely – v kompletní, původní sedmičlenné sestavě (skupina totiž v roce 2002 ukončila koncertní činnost a manželé Marianovi vystupují v posledních letech jen sami dva).

„Zároveň připravujeme i vydání nového KLÍČového alba.“ Pohled na téměř půl metru vysoký stoh notových partů připravených pro muzikanty vzbuzuje úctu.

„Na nové desce dělám už skoro dva roky, z toho rok a půl jsem psal partituru. Ale

Vstup do kuchyně je obložen dřevem.

Z bývalého pokoje se stala kuchyň.

Oblíbené prvky z přírodního dřeva, včetně všech dveří, dotvářejí atmosféru precizně zařízeného bytu v panelovém domě. Vítejte v centru bytu (pohled z předstínně). Některé stěny pokrývá koberec.

teď už naštěstí zbývá jenom ji natočit – takže už za rok...“

STUDIA A STUDIO

Původní byt 5+1 se odstraněním některých příček a přemístěním kuchyně do jednoho z pokojů proměnil v originální bydlení. A dnes vlastně už jenom pro dva, protože syn Jakub studuje v Německu (magisterský obor diferenciální geometrie) ve zvláštním mezinárodním ročníku pětadvaceti nejtalentovanějších mladých matematiků z celého světa. A vzhledem k jeho oboru se už asi domů za práci nevrátí, na což si pyšní rodiče začínají zvykat. „Vlohy k matematice zdědil po Jardovi,“ usmívá se zpěvačka – a také učitelka – Pavla.

Bydlet tu Marianovi začali před čtrnácti lety a nahrávací studio dokončili v roce 2004. V jednom z malých pokojů je teď zvu-

kově dokonale odizolovaný a vylumený nahrávací prostor s mikrofony (aby do nahrávek neproniklo žádné rušení od sousedů).

Uprostřed zvětšeného obývacího pokoje je pracoviště zvukového mistra (vizuální spojení s interprety zajišťuje kamera), ale je tu i sedací kout, koncertní digitální křídlo a jídelní stůl. Možnost praktického a pohodlného posezení je také v kuchyni.

V ložnici se Jaroslav ještě chystá dokončit obložení stropu. Na místě původního druhého WC je prostorná šatna, dětský pokoj (s nábytkem na míru) zůstává stále připraven i pro občasná návraty dospělého syna. Původní projektant panelového domu by asi nevěřil vlastním očím.

„V daném stavu spokojeně bydlíme už osm let, ale úplně všechno tu ještě konečnou podobu nemá,“ nepřekvapuje svým konstatováním kapelník a stavař Jaroslav.